
[2010-10-RE](#)

CAUSA 2010-10-RE

Número de registre 108-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 3 DE MAIG DEL 2010

BOPA núm. 28, 12 del maig del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2010, per la representació processal del Sr. Dilip Hotchandani Jaswani, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 22 de desembre del 2009 i contra l'aute del 18 de febrer del 2010, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència en què apreciï l'existència de la vulneració dels drets fonamentals d'aquesta part a la jurisdicció, al procés degut, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i per la vulneració de la cosa jutjada, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui "el procediment fins el moment anterior a la decisió de data 22 de desembre del 2009 i disposant que el Tribunal Superior de Justícia ha de resoldre novament respectant els drets constitucionals que han resultat vulnerats en base als arguments que han estat exposats al llarg del present escrit i que dono aquí per reproduïts";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de l'1 d'abril del 2010;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

Antecedents

Primer

Arran d'un accident de trànsit, ocorregut en territori espanyol, en què la furgoneta de la seva propietat, que transportava 500 telèfons mòbils, dels quals només 30 van poder ser posats a la

venda, el Sr. Dilip Hotchandani Jaswani va presentar dues demandes, posteriorment acumulades en una i tramitades pel procediment ordinari en reclamació de quantitat, contra la societat Financera d'Assegurances, SA, companyia asseguradora de la furgoneta i de la mercaderia que transportava. D'una banda, reclamava l'import de la mercaderia desapareguda (causa 0138-5/2003) i, d'altra banda, el valor del vehicle accidentat (causa 0139-1/2003).

El demandant sol·licitava que es condemnés la societat esmentada a pagar "les quantitats de 97.905 i 7.855 euros, augmentades en un 20% anyal per aplicació de l'article 33 e) de la pòlissa i els interessos legals des del 19 d'octubre del 2002, així com la totalitat de les costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i procurador."

Segon

El 31 d'octubre del 2003 es va suspendre el procés, per tal com la societat Financera d'Assegurances, SA va formular una qüestió de prejudicialitat penal per la presumpta comissió d'un delictes d'estafa contra el Sr. Dilip Hotchandani Jaswani, ja que, segons el seu parer, no s'acreditava de manera suficient la certesa de l'accident.

El 15 de juliol del 2005, el batlle instructor, va dictar un aute en què acordava l'arxiu de la causa penal esmentada.

Tercer

El 12 de juny del 2009, la Secció Civil del Tribunal de Batlles va dictar una sentència en què decidia:

"1.- Desestimar la demanda formulada en data 11 de juliol del 2003 (...) -0138-5/2003-, (...) pel Sr. Dilip HOTCHANDANI JASWANI contra la societat anònima de Dret andorrà FINANCERA D'ASSEGURANCES i imposa al primer les costes processals causades;

2.- Estimar la demanda formulada en data 7 de juliol del 2003 (...) -0139-1/2003-, (...) pel Sr. Dilip HOTCHANDANI JASWANI contra la societat anònima de Dret andorrà FINANCERA D'ASSEGURANCES i condemna a la segona a pagar al primer la quantitat de 12.700 euros augmentada pels interessos legals comptadors des de la data de la contesta a la demanda -24.IV.06-, i a l'abonament de les costes processals causades."

Quart

Les dues parts van interposar sengles recursos d'apel·lació i, el 22 de desembre del 2009, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què decidia "DESESTIMAR els recursos interposats per la representació processal de l'asseguradora FINANCERA D'ASSEGURANCES, S.A. i el Sr. Dilip HOTCHANDANI JASWANI contra la sentència, de data 12-06-2009, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmar la seva part decisòria íntegrament. S'escau imposar a les parts recurrents les costes processals derivades de la desestimació dels seus recursos en aquesta alçada."

Cinquè

La representació processal del Sr. Dilip Hotchandani Jaswani va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions en què considera que s'ha vulnerat el seu dret a una decisió fonamentada en Dret, ja que la Sala Civil no es va pronunciar en relació amb l'aplicació de l'article 1 de les

condicions generals de la pòlissa; el seu dret a la jurisdicció, ja que se li sol·licita la prova impossible de demostrar que la mercaderia estava malmesa, perquè va ser robada; així mateix, la Sala Civil hauria vulnerat la cosa jutjada amb efecte positiu o perjudicial pel jutge penal pel fet de considerar que la mercaderia malmesa fos la transportada. Segons el seu parer, la causa penal deixa acreditat aquest punt.

En aquest incident de nul·litat d'actuacions sol·licita que es declari la "vulneració dels drets fonamentals d'aquesta part a la jurisdicció, a l'obtenció d'una decisió fonamentada en dret i a la defensa d'acord amb el què ha estat dit en el present escrit, i vulgui anul·lar la sentència dictada per aquesta Sala en data 22 de desembre d'enguany, retrotraient el procediment fins el moment anterior a la dita decisió, i resolent novament amb totes les garanties i respecte dels drets que han resultat vulnerats segons el que ha estat dit en el present escrit."

Sisè

El 18 de febrer del 2010, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual decidia "DESESTIMAR l'incident de nul·litat promogut per la representació processal del Sr. HOTCHANDANI JASWANI contra la sentència, de data 22-12-2009, dictada per aquesta Sala. S'escau imposar a la part promotora de l'incident les costes processals del mateix."

Setè

El 10 de març del 2010, la representació processal del Sr. Dilip Hotchandani Jaswani, va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 22 de desembre del 2009 i contra l'aute del 18 de febrer del 2010, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets fonamentals d'aquesta part a la jurisdicció, al procés degut, al dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret i per la vulneració de la cosa jutjada.

En primer lloc, per tal d'oposar-se al pronunciament del tribunal de primera instància sobre l'exclusió de la indemnització de la mercaderia desapareguda per furt, la part recurrent al·lega que l'article 1 de la seva pòlissa d'assegurança de transport terrestre de mercaderies descriu les garanties bàsiques cobertes, entre les quals hi consta la indemnització de la destrucció, els danys materials i la desaparició de les mercaderies assegurades i que aquest risc no es veu limitat, ni contradit per cap de les condicions particulars que exclouen determinades garanties, com el furt. El fet que el Tribunal Superior de Justícia no s'hagi pronunciat en relació amb aquesta argumentació en apel·lació fa que la seva sentència vulneri el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

Tot i que en l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal Superior de Justícia considera que no hi hagut aquesta vulneració, pel fet que en el fonament segon de la sentència precisa que en les condicions particulars de la pòlissa s'exclou el furt de la mercaderia, però aquest argument no respon a l'al·legació d'aquesta part relativa al fet que "tot i que en les condicions particulars s'inclou aquesta exclusió, aquest fet no contradia el què es diu a les condicions generals", ja que si la mercaderia va desaparèixer com a conseqüència del seu transport, objecte de la pòlissa no s'havia d'entrar a discutir si la desaparició va ser per causa del seu furt posterior.

De manera subsidiària, aquesta part considerava que, en cas de fer prevaler les condicions particulars de la pòlissa, la jurisdicció ordinària hagués hagut de tenir en compte que la mercaderia estava malmesa i aplicar la clàusula relativa als danys materials soferts per la mercaderia arran de l'accident. Ara bé, el Tribunal Superior de Justícia va declarar la manca de la prova en relació amb aquesta afirmació. Pel fet de la desaparició de la mercaderia, la prova exigida és òbviament

impossible, cosa que vulnera el dret a la jurisdicció. Segons el seu parer, existeix la prova indirecta suficient, ja que els mòbils recuperats van resultar danyats.

Així mateix, addueix que la causa penal tramitada a instància de l'altra part per un pretès delictes d'estafa fa part del procediment i va ser aportada en període probatori. Per tant, el fet que els mòbils van ser subministrats i estaven sent transportats havia quedat jutjat i constitueix, doncs, cosa jutjada amb efecte positiu o prejudicial.

El Tribunal Superior de Justícia considera que aquest efecte només es produeix en les decisions condemnatòries o, quan es tracta d'una resolució absolutòria, l'única vinculació a l'ordre civil existeix en aquells casos en els quals es declari provat la inexistència del fet del qual ha de derivar la responsabilitat o bé quan una persona determinada no ha estat autor del mateix. La part recurrent, després d'esmentar la jurisprudència del Tribunal Constitucional pel que fa a aquest punt, manifesta que la manca d'indícis declarada per la jurisdicció penal equival a dir que el fet imputat al recurrent no existia i tenint en compte que en el procediment civil hi consten les mateixes proves, s'ha de concloure que la cosa jutjada al·legada ha de ser apreciada.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència en què apreciï l'existència de la vulneració dels drets fonamentals d'aquesta part a la jurisdicció, al procés degut, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i la vulneració de la cosa jutjada, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui "el procediment fins el moment anterior a la decisió de data 22 de desembre del 2009 i disposant que el Tribunal Superior de Justícia ha de resoldre novament respectant els drets constitucionals que han resultat vulnerats en base als arguments que han estat exposats al llarg del present escrit i que dono aquí per reproduïts."

Vuitè

L'1 d'abril del 2010, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè de la lectura de les resolucions d'instància i d'apel·lació, es denota una fonamentació jurídica i no arbitrària i que, en conseqüència, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal destaca que, en el fonament de dret segon de la sentència objecte de recurs, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar que les condicions generals de la pòlissa exclouïen el furt de la mercaderia. "En efecte, la sentència posa en relació les condicions generals amb les condicions particulars i aprecia l'existència d'una exclusió de la cobertura que apareix adequadament ressenyada, és a dir, el cas del furt, i que comporta que la present hipòtesi no resti emparada per la pòlissa". Per tant, no es desprèn cap incongruència omissiva contenint una privació o una disminució de l'exercici real i efectiu dels drets d'al·legació i defensa.

D'altra banda, afirma que no es pot extreure cap argument contra l'aute que acorda l'arxiu de la causa penal, ja que no es pot deduir una prova positiva de la constatació que "no es pot donar una prova negativa en la causa penal investigada."

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2010-10-RE.

Fonaments jurídics

Primer

Com es desprèn dels antecedents, el recurrent formula un recurs d'empara contra la sentència del 22 de desembre del 2009 i contra l'auto del 18 de febrer del 2010, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

En aquest escrit considera que s'han vulnerat els seus drets fonamentals a la jurisdicció i a un procés degut, així com el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret. També al·lega que s'ha vulnerat la cosa jutjada.

Segon

En primer lloc, pel que fa a la pretesa vulneració del dret a la jurisdicció, és clar que aquesta vulneració no es pot considerar com a ben configurada en els termes mateixos utilitzats pel recurrent. Allò que planteja el recurrent, per cert, com a petició subsidiària, suscita una qüestió d'apreciació de la prova (o de la seva manca) per part del Tribunal Superior de Justícia, matèria en la qual aquest Tribunal Constitucional no pot entrar, llevat que no s'hagi donat resposta a la petició o que aquesta sigui arbitrària. Segons el parer del recurrent, en cas de donar prevalença a les condicions particulars de la pòlissa d'assegurança, la jurisdicció ordinària hagués hagut de tenir en compte que la mercaderia havia patit danys materials i afegeix que "Tenint en compte que aquesta mercaderia va desaparèixer el dia de l'accident, no era possible per raons obvies l'aportació de cap prova al respecte. I, basar la seva decisió en la manca d'aportació d'una prova que és impossible d'obtenir **vulnera el dret d'aquesta part a la jurisdicció.**"

En contra de l'opinió del recurrent, és evident per a aquest Tribunal Constitucional que allò que planteja manca absolutament de contingut constitucional i no afecta en res al dret constitucional a la jurisdicció.

Allò que es discuteix són problemes de legalitat ordinària que no adquireixen relleu constitucional: 1) prevalença o no de les clàusules particulars sobre les generals en una pòlissa d'assegurança; 2) càrrega de la prova sobre el dany sofert (o no sofert) per les mercaderies; 3) apreciació de la prova practicada, reservada a la jurisdicció ordinària i 4) interpretació de les clàusules de la pòlissa per tal de donar cobertura o no a un sinistre. No es tracta, doncs, que el Tribunal exigeixi al recurrent l'aportació d'una prova impossible, sinó que la jurisdicció aprecia les proves i en treu les conseqüències en virtut dels principis aplicables sobre la càrrega de la prova i a la vista de les proves disponibles. Però res de tot això permet configurar una possible vulneració del dret a la jurisdicció en sentit constitucional. En aquest cas s'ha donat resposta a totes les qüestions plantejades i aquesta resposta no és irraonable.

Tercer

El Tribunal Constitucional tampoc ha d'entrar a considerar si s'han vulnerat els drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut en els termes de l'article 10.1 de la Constitució. Una vegada més, aquest Tribunal ha de recordar que per tal que una empara sigui admissible en virtut d'una al·legació de manca de motivació, com aquest és el cas aquí, cal que es compleixi un "cànon de constitucionalitat" determinat. No és suficient que el recurrent, segons el seu parer, consideri insuficients o errònies les raons de les resolucions judicials impugnades. Ni tan sols basta que aquestes raons poguessin ser, des de la perspectiva de la legalitat ordinària, més o menys discutibles. No es tracta d'això, perquè el Tribunal Constitucional no és una jurisdicció ordinària. I allò que cal denunciar i raonar, si s'escau, és que les resolucions impugnades manquen d'un raonament mínim per tal d'arribar a la decisió o que aquest sigui inconsistent des del punt de vista lògic, o resulti arbitrari o absurd o que s'hagi produït una indefensió evident del recurrent.

Tanmateix, res d'això s'ha produït en aquesta causa, raó per la qual aquest motiu d'empara tampoc resulta admissible, perquè s'està discutint si la sostracció de les caixes amb els mòbils, després de l'accident, va ser un robatori o un furt a efectes de la seva cobertura o no per la companyia d'assegurances. Aquesta qüestió va ser examinada de manera acurada en les seves diverses dimensions pel Tribunal Superior de Justícia en la sentència del 22 de desembre del 2009 objecte de recurs, en el fonament jurídic segon. Així com també la va examinar en l'aute del 18 de febrer del 2010, en el fonament de dret segon. Per consegüent, la impugnació per aquest motiu resulta igualment inadmissible.

Quart

Succeeix el mateix pel que fa a la vulneració de la cosa jutjada. Això és així per raons diverses, des de la manca d'esment de l'article de la Constitució que es considera afectat, fins a la no aportació del decisió judicial que pogués donar peu a un desconeixement de la cosa jutjada, tant més que es tracta d'un aute de la jurisdicció penal que s'hauria limitat a arxivar unes actuacions contra el recurrent en empara actual.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit, per manca manifesta de contingut constitucional, el recurs d'empara 2010-10-RE, interposat per la representació processal del Sr. Dilip Hotchandani Jaswani, contra la sentència del 22 de desembre del 2009 i contra l'aute del 18 de febrer del 2010, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 3 de maig del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

Magistrat

Magistrat